

In een Naaldwijks kerkblad werd deze tekst geplaatst

DE TWEE KANTEN VAN TWINTIGTWINTIG

Twintigtwintig heeft me niks gebracht!
Mij hoor je nooit zeggen
Dat we samen meer kunnen dan alleen
Want als ik even verder kijk, ontdek ik
Spanning en onrust om mij heen
Elke week voelde ik minder
Verbinding met mensen die me dierbaar zijn
Ik voelde
Dat ik vervreemd raakte van de buitenwereld
En zeg me vooral niet
"Er zit iets moois in iedere dag"
Want hoe je het ook wendt of keert
Ik heb dit jaar stilgestaan
Je zult mij nooit horen zeggen:
Twintigtwintig bracht me veel lichtpuntjes!

Lees het gedicht nu van onder naar boven